

Palau Ferré

Inspiració montblanquina

Exposició:
Palau Ferré. Inspiració montblanquina
Museu Comarcal de la Conca de Barberà

Art Palau Ferré
619 90 77 58
info@palauferre.cat
www.palauferre.cat
🐦 📷 📺
@palauferre #palauferre

Publicacions de l'Any Palau Ferré – 23
Dipòsit Legal: B 14822 - 2021

Any Palau Ferré 2021.
Commemoració oficial de la Generalitat de Catalunya.

Maria Serra Orpinell
Directora
Museu Comarcal de la
Conca de Barberà

PATRIMONI ARTÍSTIC

Ara fa dos anys, s'iniciava la col·laboració del MCCB amb la família del pintor i ceramista Maties Palau Ferré. L'estiu del 2019, vam inaugurar un espai dedicat al pintor, escultor i ceramista Maties Palau Ferré (Montblanc, 1921-2000) al Museu Comarcal de la Conca de Barberà (MCCB), institució històrica fundada el 1958 per estudiar, preservar i difondre el patrimoni de la Conca de Barberà.

Així, amb les noves incorporacions a la Sala d'Art, el Casal dels Josa de Montblanc reforçava llavors el seu vessant artístic, amb unes obres de Palau Ferré que ens permetien redescobrir l'aportació montblanquina a l'art català de les darreres dècades.

La fórmula escollida, a més, permet que hi hagi una rotació interessant: cada dos anys es van renovant les peces de Palau Ferré exposades al Museu, fet que permet anar gaudint de quadres i temàtiques diferents de l'artista.

D'aquesta manera, si durant la inauguració de l'espai, a la Festa Major de Montblanc del 2019, es parlava del fet que s'estava preparant la commemoració del centenari de l'artista, que tindria lloc el 2021, enguany ens trobem de ple en la celebració de l'efemèride.

Des del Museu Comarcal de la Conca de Barberà us animem, així, a redescobrir totes les novetats del nostre museu, amb espais recentment reformats, i a gaudir de l'art de Palau Ferré!

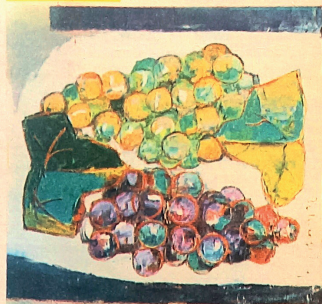
CUANDO EL VERANO ESTA MADURO

Oh peres, que sou totes pulcritud.
sucré pàiral que gola avall es fon
com raig de sol en un seller pregont!
Nn us queixalegi el foraster golut.

Guerau de Llois

Hem collit els raïms de la llum;
i, a les vinyes del cel, fan els núvols.
amb la púrpura i l'or, els dibuixos
de cene nua i de pàmpols cardus.

J. M. López Picó

"Sabor, aroma y
color de la fruta".
El Correo Catalán,
10 d'agost de 1969.

...i depassant-les totes, Eglé respon irada
—No sigui la primera tallada per ningú!
A tu la lluna roja, la llenço en sacrifici,
ara que d'innombrables esteis amb el següel,
vermella com la sindria, somriu a cadascú...

Josep Carner

Sabor, aroma y color de la fruta

"En un principio fue el Verbo". Y luego el color, surgido de la nada, cuando Dios creó el mundo. ¿O fue alimutáneo? En todo caso, la poesía y la pintura andan siempre del brazo y a veces, uno no sabe el son los poetas quienes pintan o los pintores quienes hacen poesía.

Hay casos, de todas maneras, clarísimos. Tal el de Palau Ferré, pintor del "Camp" que sabe captar la poesía del color y para cuyas obras siempre se encuentra alguna "estrofa" adecuada. Como ilustración de ello, ofrecemos hoy unas "estrofas" y "aromáticas" muestras apropiadas al tiempo. Cuando el estilo nos regala con el fruto de los perales, o la fresca sandía y ya apuntan los racimos —"per l'agost, raïms i moix", "l'agost els pastura i el setembre els madura", "el que per l'agost madura, al setembre s'assegura"— estas estampas vienen como anillo al dedo y son cromatizantes del aserto apuntado antes. La paleta y la plasticidad del color marchan y marcharán aunadas mientras en el mundo existan poetas y pintores que sientan la belleza y al se nos permite la paradoja, el espíritu de lo material. — (Fotos Eduardo López)

Ohi quin present de fruites saboroses!
Són de Tempé fresca? Són de l'Arcàdia?
A quin hort les collires? Bé pot fer-se'n
a les tres Gràcies delicat obsequi,
que de fruites més sànes i exquisides
ningú en presentarà

M. Costa i Llobera

PALAU FERRÉ, INSPIRACIÓ MONTBLANQUINA

Rosa de les Neus Marco-Palau
Doctora en Comunicació i
besneboda de Palau Ferré

Francesc Marco-Palau
Doctor en Història i
besnebot de Palau Ferré

Les figures femenines d'ulls ametllats són, sens dubte, la temàtica més identificativa del pintor Maties Palau Ferré (Montblanc, 1921-2000), un artista que des del seu Montblanc natal va esdevenir una referència pictòrica de les segones avantguardes i un abanderat del necessari compromís dels artistes amb les causes justes del món.

Fidel al figurativisme d'essència cubista, *Noia amb colom i fons vermell*, és una cera sobre paper que ens sintetitza diversos dels elements més característics de Palau Ferré: la devoció artística per plasmar la dona idealitzada, la capacitat per crear dinamisme que en aquest cas ens ofereix la contorsió del braç i el coll, el simbolisme del petó entre la noia i el pacífic colom de la pau i, és clar, la passió pel color vermell. Intensitat cromàtica que és molt present a les seves composicions.

Altres vegades, als quadres de Palau Ferré podem trobar les figures femenines acompanyades de fruites, flors, llibres o instruments musicals i en diàleg amb arlequins i minotaures. Palau Ferré té una cosmovisió pròpia que pintava des de Montblanc. A la seva estimada Conca de Barberà construeix composicions idíl·liques plenes de vitalitat. "Tinc ganes de viure, m'agrada pintar la vida", deia Palau Ferré.

Els llargs reportatges, les portades emotives i les entrevistes en profunditat que els diaris i les revistes de l'època van dedicar al pintor cubista –com aquests exemples d'*El Correo Catalán*–, ens permeten copsar la transcendència que l'art i els valors de Palau Ferré van tenir arreu de Catalunya i en l'àmbit internacional.

Els anys de Barcelona, l'etapa de París o les exposicions als Estats Units van enfortir encara més la seva identificació amb Montblanc i les comarques tarragonines.

PALAU-FERRE, EL PINTOR DE MONTBLANC

SU CREACION SURGE CUANDO DESPIERTA

PROXIMAMENTE EXPONDRÁ EN MADRID, WASHINGTON Y NUEVA YORK

El pintor en su estudio «estructura» sus obras antes de pintarlas

El cotidiano despertar de Palau-Ferré, pintor-ceramista de Montblanc, constituye su momento creacional más importante. Unos minutos de somnolencia cada mañana le proporcionan la idea de múltiples cuadros que tras una técnica especial se plasmarán en el lienzo.

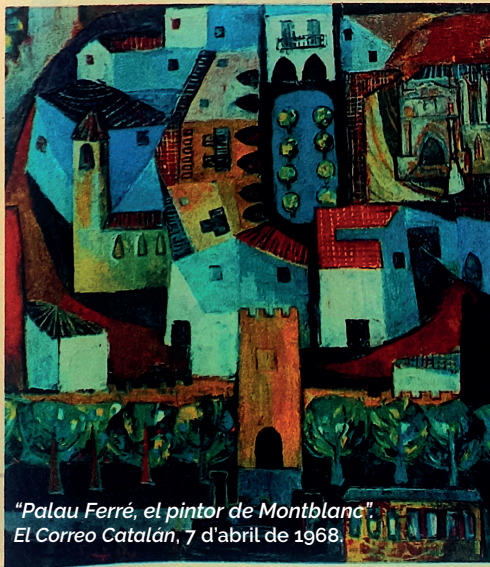
...en esos minutos en que la imaginación puede desbordarse sin que la realidad se imponga aún, es posible intuir un mundo

irreal repleto de formas y aún de colores.»

Palau-Ferré, que cuenta actualmente 42 años de edad, se dedica desde hace más de veinte al arte como medio de vida. En 1952, efectuó su primera exposición individual en Barcelona; en 1954, en Madrid; en 1956, en Londres; y en 1961, en París. Esta escalada acompaña de varias exposiciones colectivas y encargos como el Via Crucis realizado para la iglesia de Vallfogona

de Riucorpe, forma artística que se le atribuye. Palau-Ferré amplió su formación en los estudios de la Escuela de Bellas Artes de París, donde se graduó en 1950. Una serie de becas le permitieron viajar por el mundo. En 1951, viajó a París donde conoció a todo artista de vanguardia. En 1952, viajó a París cuando se graduó en la Escuela de Bellas Artes de París. En 1954, viajó a París cuando se graduó en la Escuela de Bellas Artes de París. En 1956, viajó a París cuando se graduó en la Escuela de Bellas Artes de París. En 1961, viajó a París cuando se graduó en la Escuela de Bellas Artes de París.

...lo más interesante es pintar resulta muy difícil tener primeramente una filosofía

Otra notable realización de Palau-Ferré, de Montblanc

a un bagaje
nencia cuando
durante un
del Prado los
celoneses Es-
vientes. Luego,
cas del Go-
permiten am-
stades y co-
e mundo ne-
a volista con
vualidad. Será
posición en
dedica a la
en la que
entes cuatro
a progresiva
ojos y en la
or los óxidos
onaría. Y se
a, en ningún
da.

importante pa-
aunque me
clic), necesito
enta una vi-
del cuadro...

aquella imagen del desper-
tar; y después estructurarlo.

Estructurar un cuadro es pa-
ra Palau-Ferré una cuestión de
paciencia y de destreza. Nunc-
a pinta si antes no ha estruc-
turado. Y tal operación consis-
te en dibujar en un pequeño
papel lo que después será su
obra. Reduce o amplía las for-
mas del dibujo, cambia el co-
lor, difumina, vuelve a con-
trastar... y así hasta que las
proporciones y el cromatismo
denotan lo que surgió de pron-
to en un despertar. Luego rompe
el papel en mil pedacitos, y lo
tira. Y ya con sólo el re-
cuerdo se coloca frente a la
tela y reproduce lo dibujado
con material y técnica pictó-
rica. Así nacen todas sus
obras.

...«en verano pinto de 7
a 10 de la mañana y de 4
a 6 de la tarde; en invierno,

de forma continuada desde
las 8 a las 4 de la tarde. Mi
primera obra fue «Nit de
Sant Joan» sobre el solisti-
cio de verano; la pinté en
1947-48... tengo necesidad
de pintar y obligación de
vender para poder seguir
pintando, pero me gustaria
poder negarme a la venta.»

La pintura de Palau-Ferré
apunta un deje de ingenuidad.
Estableciendo un símil cabría
considerarla tan ingenua co-
mo la de Altamira; tan austera
y grave como la de Zurbarán;
y nacida de la lucha y el es-
fuerzo que se aprecia en la de
Picasso.

...«mi pintura es una rea-
lidad empírica que podría
ser pero que no es; antigu-
mente se representaban
grandes historias, luego se
ha pasado a lo mínimo, a lo
pequeño, a través de una ne-
cesidad destructiva. Y ha
nacido lo abstracto. Pero
ahora se vuelve de nuevo a
lo constructivo, y bajo esta
tendencia se encuentra mi
pintura. Se vuelve a lo figu-
rativo pero con la experien-
cia de todos los «ismos».

Palau-Ferré expondrá en ju-
nio, en Madrid; y después en
Washington y en Nueva York.
Mientras, el pintor tarraconen-
se en su masia de Montblanc
transcurre sus largas horas de
diaria «estructuración» y «plas-
mación».

J. S. O.

Esta obra la realizó en 1967.
Es Montblanc, su pueblo y el
de sus ascendientes. En la es-
tructuración, primero atendió
a los colores. Verde y azul.
Árboles y río. Y en espiral
—partiendo de unas concretas
fronteras: la estación al Sur, y
el río que discurre junto a las
murallas, al Este— trazó las
casas, la Iglesia de Santa Ma-
ría, la de Sant Miquel y el
«plan» de Santa Bàrbara, para
concretarse en su punto cen-
tral en la plaza mayor con sus
ochos árboles

De fet, van ser molts els
periodistes i col·leccionistes dels
anys seixanta i setanta, que van
descobrir la Conca de Barberà
al venir a conèixer en persona a
Palau Ferré, pintor admirat per
la seva capacitat de transmetre
bellesa: amb els seus paisatges,
amb les natures estàtiques o amb
els arquetips pictòrics provinents
de la cultura clàssica grecollatina.

Noia i minotaure
Litografia.
Maties Palau Ferré

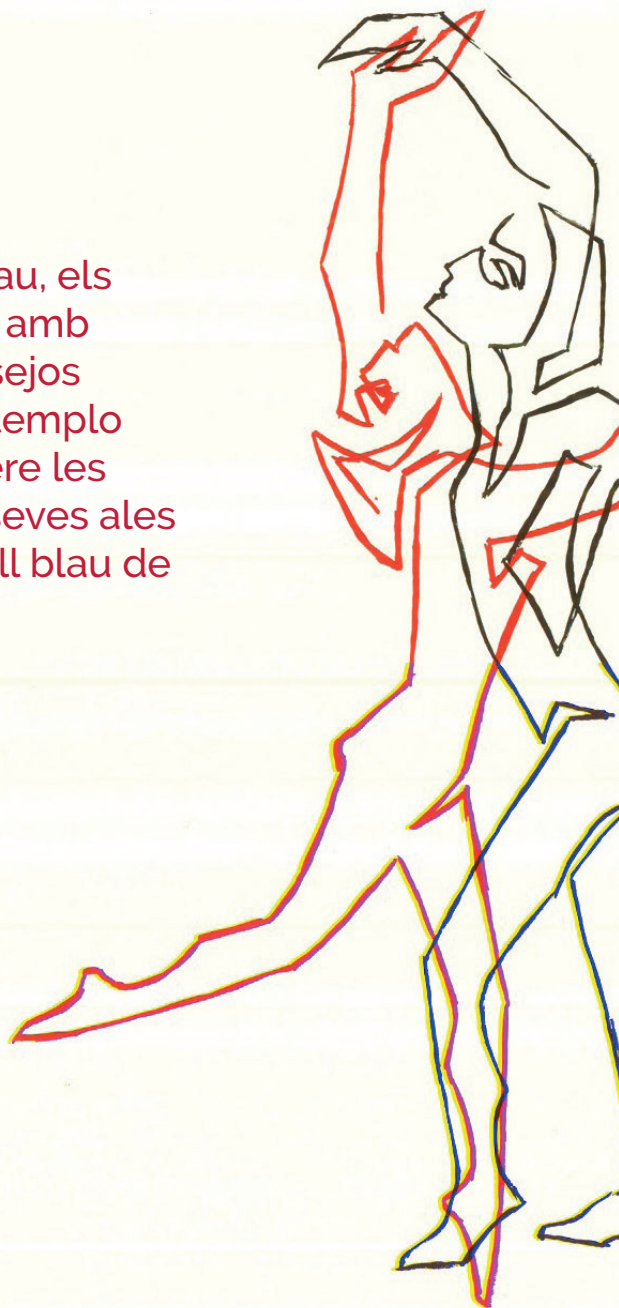

Palau Ferré
38
150

“El Montblanc de la pau, els dies feliços, les hores amb pausa i els llargs passejos entorn de la vila. Contemplo com desapareix darrere les muntanyes, amb les seves ales obertes en creu, l'ocell blau de la quimera”.

El Correo Catalan, 1970

Avui, vint anys després de la seva mort i coincidint amb el centenari del seu naixement, Palau Ferré torna a estar més d'actualitat que mai i, així, podem tornar a gaudir dels dibuixos d'un sol traç que creava l'artista, d'aquella intensa mirada de les figures que interpellen l'espectador, i redescobrir de nou la vida plena d'èpica d'un artista que va portar el nom de Montblanc arreu del món.

"La Conca guarda prou bé
el caràcter de Catalunya. Jo
sóc d'aquí, d'aquesta terra,
d'aquesta gent".

Diario de Barcelona, 1971

Parella dansant
Litografia.
Maties Palau Ferré

Palau Ferré
38
150

Noia amb dos coloms
Litografia.
Maties Palau Ferré

Palau Ferré
38
150

Maties Palau Ferré

(Montblanc, 1921-2000)

Pintor, escultor i ceramista.

Format a l'Escola Superior de Belles Arts Sant Jordi de Barcelona, Palau Ferré va ser un artista molt influït pel cubisme picassà, per la Barcelona dels Salons d'Octubre i pels anys viscuts a París, a la dècada dels cinquanta i la dels seixanta. També va exposar als Estats Units.

Vinculat als valors de la pau, la llibertat i la solidaritat va col·laborar amb diverses ONG i va donar suport a projectes socials i culturals. Conegut com "el pintor que cremava els seus quadres", és un dels artistes més singulars de l'art català del segle XX. El 2021 se'n celebra el centenari. Commemoració oficial de la Generalitat de Catalunya.

100
Maties
Palau Ferré